

Pisma Dolenjskemu listu

Odporno pismo Mestnemu ljudskemu odboru v Novem mestu

Tovariš urednik!

Dolenjski list je pred mesec razpisal anketu o preimenovanju ulic odn. o dopolnitvenih imenih, ki se vedno čakajo kot Trnulčeva na rešitev merodajnih faktorjev našega mesta. Kar zadoljivo smo bili, ko smo brali v našem tedniku predlog za nova imena novomeških ulic, ki bi dala našemu junakuemu in borečemu se mestu tudi znanje pravot partizanske lige. Toda v kmalu je bilo konec veselja upanje, da bomo lahko v kratkem imeli na ulicah in trgovih nova imena, je spisalo po Krkli. Ko se je začelo razpravljanje o predlogih, dodatnih in protipredlogih, smo nekote pomisli, da se skrivajo za tem drugi nameni, da bi obdržali čim več starca imena svetnikov in svetline na naših ulicah, da bi tako stare mesta obdržali morda celo lahko mejach "Rudolfovec".

Ker po 7 letih svobode zaveden Novomeški ne more razumeti tega zavlačevanja, so člani sindikalnih podružnic zahtevali od MLO da pove, čemu ta zastoji. Okrajni sindikalni svet je pred tedni poslal protestno pismo MLO, v katerem zahteva pojasnilo in prosi, da se takoj izvrši že sprejeti sklep in končno da Novemu mestu tudi z imeni zeleni zunanj izgled partizanskega mesta.

Toda – delovni človek Novega mesta za-

man čaka na to pojasnilo. Zato pozivamo s tem odprtim pismom MLO Novo mesto, da se izjasni, kaj je s preimenovanjem naših ulic in trgov. Ali je res, kar se čuje v mestu, da bi preimenovanje nekaterih ulic stalo po milijona dinarjev? Ali nih morda pri vsem tem delu tudi nekaj strahu, češ skaj bodo pa rekli gotovi ljudi v Novem mestu?

Natočite nam čistega vina in povejte jasno in po domače, kaj je z imeni naših ulic in trgov, sicer bo delavstvo samo pomedil z napisom staromodnega srednjega veka! Če se bo tudi postavitev dostojnega partizanskega spomenika tako zavlačevala, bomo v Novem mestu res čakali na vsako stvar leta in leta!

Novo mesto, 12. aprila.

Za Okrajin sindikalni svet:
Marjan Tratar

Opomba uredništva: Gradivo, ki ga je dobilo v razplasani anketi uredništvo Dolenjskega lista, je bilo medtem oddano MLO Novo mesto v nadaljnjo obdelavo. Žal pa se k anketi niso priglasili mnogi za to poklicani javni delavci Novega mesta in številni mestenci, ki bi lahko s svojimi predlogi izboljšali izbiro, ki stoji pred komisijo za preimenovanje ulic pri MLO.

Takih »predavanj« res ne potrebujemo

»Dolenjskemu listu«, Novo mesto!

Lično napisani lepaki, časopisna redakcija in zanimanje za letalstvo me je zvabilo v ponedeljek 7. aprila zvečer v Sindikalni dom, kjer je Aeroklub Novo mesto napovedal predavanje o tipologiji letal, prvo iz vrste predavanj o letalstvu. Ceprav je bilo predavanje za člane Aerokluba obvezno, sta se ga udeležila samo dva člana odbora, dva mlada fanta – navdušena modelarja ter dva odrasla človeka. Kje je članstvo kluba, kje je klubov odbor? sem se začudeno vpraševal in se oziral po skoraj prazni prostorni sobi. Predavatelj Raznožnik se na predavanje ni pripravil; to je bila druga in skoraj še hujša ugotovitev od prve. Mož je bil močno natreskan! Namesto, da bi poslušalcem predaval o tipih letalih, jih je spraševal,

ZA NAŠE GOSPODARJE

Več ovsa za dolenjsko živinorejo in konierejo!

Oves je po strokovni literaturi priznana rastlina, ki je med žiti v takem položaju kot »pepelka« pri mačehi. Tam, kjer mislimo, da ni prostora za krušno žito, sejemo oves. Torej vse celine, preoran pašniki in manj zagnjena zemljišča morajo biti dobra za pridelovanje ovsa. Povsod tam, kjer imajo dobro urejen kolobar, dajo tudi dobro obdelana zemljišča oves. To je zelo hvaležna rastlina za vsako zemljo in nam daje tudi temu primerno lep pridelek. Pri ovsu so korenine zelo razvite, grejo na široko in dovolj globoko v zemljo in so tako sposobne vse ostanke redilnih snovi v zemljib dobro izkoristiti.

Za oves bi morali imeti zemljo že v jeseni 20 do 22 cm globoko zoranjo (sprašeno). Tako bi mraz, dež in sneg pospešili sprstjenje debelih in grudovitih brazd in bi se spomladis, ko se njive osuše, dala setev pravočasno pripraviti. Mi pa za oves navadno orjemo šele spomladis in vlažne braze se dajo težko razbranati, sem se težko spravi v zemljo, ki izgubi veliko zimske vlage. Tudi sem, ki ga sejemo, je v večini primerov zelo lahko in ima majhno hektolitrsko težino (35 kg). Le težko, dobro izbrano zrno je dobro za seme (45 kg). S setvijo ovsa moramo pričeti čimprej, ker mu mraz ali sneg ne more škodovati. Kakor ima vsaka rastlina rada dobro obloženo mizo z redilnimi snovmi, tako je tudi oves zelo hvaležen za primerno gnojenje z dodatkom umetnih gnjil, posebno dušičnatih (150 kilogramov) in kaličevih (100 kg). Fosforne snovi imajo naša zemljišča že prileganje, če ga sejemo po koruzi ali kaki krmski rastlini (stari detelji). Hlevski gnoj v sveži brazdi ni tako dober, ker bi oves preveč bujno rastel in polegel, hlevskega gnoja nam pa je tako za okopavine zelo primanjkuje.

Gnojnica je za takia zemljišča pred setvijo izbrano gnojilo. Tudi dober lesni pepel veliko zadeže, posebno ko je oves

žo ozelenel. Kmetijske delovne zadruge bi morale oves sejati s sejalnimi stroji v vrstah 20 do 22 cm narazen; kmetje ga navadno sejejo z roko na vrh braza in potem zbranljajo. Pri strojni setvi je treba na en hektar 100 kg semena, pri ročni pa 130 do 140 kg.

Ker so umetna gnojila draga in jih ni dosti na razpolago, se moramo zanesiti le na domaći gnoj in računati z ostanki gnoja predhodne rastline, ki včasih zadostuje tudi za dober pridelek ovs.

Težko je pisati recepte, ker se tudi zdravila težko dobijo. Najboljši pridelek daje oves smrekar ali ješprenovček kakor ga imenujemo po domače. Metličar daje manjši pridelek zrna in slame.

Za dvig dolenjske konjereje in živinoreje, posebno pa za plemenske živali, je oves nenadomestljiva hrana. Vsi plemenjaki bi morali dobivati dnevno od 2 do 5 kg ovs. Mi pa ga zelo malo pridelemo. Komaj 8 do 10 q povprečno na hektar, kar je za 2 do 3 q manj kot po drugih krajih. Po lastnih izkušnjah vem, da je bil pridelek ovs na Grmu, če ga ni uničila rja, 24 do 25 q na hektar. V Srebrnicih sem ga pridelem tudi 26 do 27 q na hektar skoz včet let.

Slovenija je po svoji legi, podnebju in zemlji zelo prikladna za pridelovanje ovsa, le da je na žalost pri nas oves res prava »pepelka«. Če je oves v maju zasušen oziroma zaskorjen, se dobro obnese branjanje posevka z lahkim branjanjem. Naše lesene brane lahko podložimo z dračjem črnega ali belega trna, da zobje ne rijejo preveč po zemlji in ne potrgajo korenin. Tako prezračenje zemlje na površju pospešuje dostop zraka koreninam in žalosten oves kar čez nekaj dni bujno ozeleni.

Skrbimo za to, da bomo imeli vedno dovolj ovs za vso živilo. Bilo bi žalostno, da bi čakali na uvoz ovs na tujine, ko ga lahko pridelemo doma.

F. M.

Takih »predavanj« v Novem mestu ne potrebujemo! Upajmo, da bo Aero klub naredil red v svojih vrstah, pisanje pa poslat iz svojih vrst! A. M.

Novo mesto, 12. aprila.

Lep zaslужek – ali izkorisčanje?

Uredništvo »Dolenjskega lista«!

Da je zemlja dragocena, vemo vse. Navzrici temu pa človeka vendarle zanimalo, ali je res tako dragocena, da znaš najemnina za krajev njuve, dolg morda kakih 100 ali nekaj več metrov, širok pa dobrih 8 metrov, za eno leto 2000 dinarjev... Tako ceno je namreč zaračunal nek novomeški posestnik ženi uslužbenca.

Z dnevnoročno oranjo in branjanje tega kosa zemlje pa je možak nato zaračunal 800 dinarjev. Če pomislimo, da računa Mestno prevozništvo za enako delo na uro 220 dinarjev, kar bi nameslo v našem primeru 440 din., se zdi človeku cena 800 din vsekakor previšoka. Ce računamo k temu še malico, ki jo je mož dobil, pa žganje, vino in kruh, je oranje vredno vsaj še 200 din več. Ko je najemnica zavzidhnila, da je vendarle malo predrag, je možak dejal, da ceneje ne bo delal, da raje konje pobije, sam pa leži.

Ne spoznam se dovolj na kmečka dela. Vprašam pa javnost, ali so gornej cene pravilne ali ne? Ali gre samo za »dober zaslужek« ali pa le za neznamno izkorisčanje? P. C.

Novo mesto, 14. aprila.

Uspeli prvega delavskega sveta rudnika Kočevje

Preteklo nedeljo je bilo odkritje spominške plošče na rudniškem upravnem poslopju v spomin prevrema podjetja po prvojavljencih. Pri slovesnosti je sodelovala rudarska godba, kratek slavnostni govor pa je imel sekretar rudniškega komiteja KP tv. Podreberšek. Po odkritju, katerever je prisostvovalo precepljenje število delavstva in uslužbenec, je bilo v dvorani na Trdnjavu prvo zasedanje novovoljenega delavskega sveta; načrto je bil tudi star delavški svet.

Po uvednini formalnosti je poročil predsednik dosedanja upravnega odbora tov. Zakovšek o delu delavskega sveta in upravnega odbora v preteklih dveh letih. Člani upravnega odbora so bili zelo aktivni, pri svojem delu pa objektivni in gospodarski. Upravni odbor je vedno koordinaral svoje

mu odboru, obdržal je le menzo in čevljarsko delavniško.

Razen tega je bilo vso delavški svet.

Po uvednini formalnosti je poročil predsednik dosedanja upravnega odbora tov. Zakovšek o delu delavskega sveta in upravnega odbora v preteklih dveh letih. Člani upravnega odbora so bili zelo aktivni, pri svojem delu pa objektivni in gospodarski. Upravni odbor je vedno koordinaral svoje

mu odboru, obdržal je le menzo in čevljarsko delavniško.

Razen tega je bilo vso delavški svet.

Po uvednini formalnosti je poročil predsednik dosedanja upravnega odbora tov. Zakovšek o delu delavskega sveta in upravnega odbora v preteklih dveh letih. Člani upravnega odbora so bili zelo aktivni, pri svojem delu pa objektivni in gospodarski. Upravni odbor je vedno koordinaral svoje

mu odboru, obdržal je le menzo in čevljarsko delavniško.

Razen tega je bilo vso delavški svet.

Po uvednini formalnosti je poročil predsednik dosedanja upravnega odbora tov. Zakovšek o delu delavskega sveta in upravnega odbora v preteklih dveh letih. Člani upravnega odbora so bili zelo aktivni, pri svojem delu pa objektivni in gospodarski. Upravni odbor je vedno koordinaral svoje

mu odboru, obdržal je le menzo in čevljarsko delavniško.

Razen tega je bilo vso delavški svet.

Po uvednini formalnosti je poročil predsednik dosedanja upravnega odbora tov. Zakovšek o delu delavskega sveta in upravnega odbora v preteklih dveh letih. Člani upravnega odbora so bili zelo aktivni, pri svojem delu pa objektivni in gospodarski. Upravni odbor je vedno koordinaral svoje

mu odboru, obdržal je le menzo in čevljarsko delavniško.

Razen tega je bilo vso delavški svet.

Po uvednini formalnosti je poročil predsednik dosedanja upravnega odbora tov. Zakovšek o delu delavskega sveta in upravnega odbora v preteklih dveh letih. Člani upravnega odbora so bili zelo aktivni, pri svojem delu pa objektivni in gospodarski. Upravni odbor je vedno koordinaral svoje

mu odboru, obdržal je le menzo in čevljarsko delavniško.

Razen tega je bilo vso delavški svet.

Po uvednini formalnosti je poročil predsednik dosedanja upravnega odbora tov. Zakovšek o delu delavskega sveta in upravnega odbora v preteklih dveh letih. Člani upravnega odbora so bili zelo aktivni, pri svojem delu pa objektivni in gospodarski. Upravni odbor je vedno koordinaral svoje

mu odboru, obdržal je le menzo in čevljarsko delavniško.

Razen tega je bilo vso delavški svet.

Po uvednini formalnosti je poročil predsednik dosedanja upravnega odbora tov. Zakovšek o delu delavskega sveta in upravnega odbora v preteklih dveh letih. Člani upravnega odbora so bili zelo aktivni, pri svojem delu pa objektivni in gospodarski. Upravni odbor je vedno koordinaral svoje

mu odboru, obdržal je le menzo in čevljarsko delavniško.

Razen tega je bilo vso delavški svet.

Po uvednini formalnosti je poročil predsednik dosedanja upravnega odbora tov. Zakovšek o delu delavskega sveta in upravnega odbora v preteklih dveh letih. Člani upravnega odbora so bili zelo aktivni, pri svojem delu pa objektivni in gospodarski. Upravni odbor je vedno koordinaral svoje

mu odboru, obdržal je le menzo in čevljarsko delavniško.

Razen tega je bilo vso delavški svet.

Po uvednini formalnosti je poročil predsednik dosedanja upravnega odbora tov. Zakovšek o delu delavskega sveta in upravnega odbora v preteklih dveh letih. Člani upravnega odbora so bili zelo aktivni, pri svojem delu pa objektivni in gospodarski. Upravni odbor je vedno koordinaral svoje

mu odboru, obdržal je le menzo in čevljarsko delavniško.

Razen tega je bilo vso delavški svet.

Po uvednini formalnosti je poročil predsednik dosedanja upravnega odbora tov. Zakovšek o delu delavskega sveta in upravnega odbora v preteklih dveh letih. Člani upravnega odbora so bili zelo aktivni, pri svojem delu pa objektivni in gospodarski. Upravni odbor je vedno koordinaral svoje

mu odboru, obdržal je le menzo in čevljarsko delavniško.

Razen tega je bilo vso delavški svet.

Po uvednini formalnosti je poročil predsednik dosedanja upravnega odbora tov. Zakovšek o delu delavskega sveta in upravnega odbora v preteklih dveh letih. Člani upravnega odbora so bili zelo aktivni, pri svojem delu pa objektivni in gospodarski. Upravni odbor je vedno koordinaral svoje

mu odboru, obdržal je le menzo in čevljarsko delavniško.

Razen tega je bilo vso delavški svet.

Po uvednini formalnosti je poročil predsednik dosedanja upravnega odbora tov. Zak

IZ NAŠIH KRAJEV

IZ NOVEGA MESTA

Pred kratkim je stopila v veljavno odločbo o preprevedi oziroma omejitvi zvonenja. Prepreved so zlasti toplo pozdravili bolniki v obreh oddelkih bolnišnice. Kot nedaj nadomestilo za zvonenje pa imamo sedaj toliko ved godbe, ki si je pa niti malo ne želim. Na Luki gostuje, že delj časa vrtljak. Vskako nedeljo se cel dan in pozno v noč razlega hreščeta glasba, da le po oklici, da gre skozi ušesa. Ta vsekakor najbolj blagodejno vpliva na bohinike v obreh oddelkih, saj je vrtljak kot naščas med obema oddelkoma bolnišnice.

Ali se res ne more vrati vrtljak brez evčilnih zvokov vseh mogičnih in nemogočih svetovnih cirkuških melodij! Ali za tako »godbo« ne velja odločba o miru v mestu? Da je ropot še vedti, ima podjetje na Luki številice. Kako dolgo bo to še trajalo?

Zadnjih smo poročali o iznajdljivih kolesarjih, kako pridno trenirajo na lesene mesta v Rago log. To se še vedno nadaljuje, svoje »udejstvovanje« pa so prenesli mladi kolesarji tudi na novo urejeno pot iz Pugljeve ulice na Loko. Na novo, nedeljo, ko je bilo do polno sprehašnjevanje, so dirkali sem in tia, da se je kadilo za njimi, sprehašnjevanje pa so odskakovali levo in desno. Ustavil sem takoška mladega kolesarja in ga vpravil, da mu je dovolil diktari med ljudmi, pa mi je zbrusil, da nihče, ker takega dovoljenja tudi ne potrebuje. V nadaljnjem pogovoru mi je povedal, da je Pavličev iz Novega mesta, vozi se pa s kolesom do pač zato, ker ni nobenega napisa, ki bi to prepoval. Z vinošem sam in tia je seveda nadaljeval. Ali res ni nikake možnosti, da bi bili vsaj na nekaterih stezah in sprehašnjivih zaščiteni pred kolesarji?

Po sklepku OLO se je trgovska omrežje v Novem mestu pred kratkim reorganiziralo. Zdrava konkurenca med podjetji ter specjalizacija trgovin hosta prav gotovo prinesla potrošnikom več korist, kakor dosedanje zdrževanje trgovskih obratov.

Tako bo dosedanje okre, trg, podjetje na deheli in drobno Rog še nadalje ostalo glavno trgovsko podjetje za trgovino na deheli, od maloprodajnih trgovin pa bo obdržale te trgovino s tekstilnim blagom, eno z živili, trgovino s pohištvo in steklenino ter trgovino »Snežuljica«. Sedanje podjetje »Servis« bo ostalo trgovsko podjetje na deheli in drobno, dobil pa bo novo ime. Pečalo se bo izključno z železino, gradbenim materialom, usnjem in řeđavskimi potrebnimi. Novo trgovsko podjetje »Izbira« ima v svoji upravi papirnic, drogerijo, tekstilno trgovino, usnjeno galerijsko, devle in klubke, trgovino z okrasnimi predmeti, s suho robo, električnim materialom ter radio aparate. Trgovsko podjetje »Zivilska upravljava s trgovinami z živili, sadjem, zelenjavom, kruhom in trgovino za ožje gospodinjske predmete.«

Trgovina zadružnega skladka in okrajne zvezke kmetijskih zadrug se združi, novo podjetje pa bo prevzelo tudi mlekarino, ki se bo preselila v Pavčičev dom na Glavnem trgu. Podjetje na boj imelo tudi trgovino z zelenjano in sadjem, mesario in trgovino suhomenskih izdelkov. Kmetijska zadruga ima v mestu trgovino z železino, tekstilnim blagom ter trgovino z živili v Zabji vasi.

Poleg navedenih trgovin pa se snese v Novem mestu še nekako bazensko trgovsko podjetje za odkup kmetijskih pridelkov in prodajo kmetijskih potrebnih. Obsegajo ho področje okrajev Novo mesto, Ornomelj in Trebnje – v mestu bosta poleg tega odprt dva prodajalna kruha, od teh ena v Brališču. Mostna mesarišča bo v bodoče odprtta veden – Zunanjše poslovnebine dosedanjega Okrajnega magazina so postale samostojna trgovska podjetja pod upravo KLO v Zunanjem, Dol. Toplicah, Smarjeti, Mirni peči, Skocjanu in St. Jerneju.

Posebna komisija strokovnjakov pregleduje vse trgovske lokale in ugotavlja precejšnje nedoslednosti v kulturni potrebi. Vse to bo treba čimprej odpraviti.

OPEKARNA V ZALOGU POGORELA

V pondeljek 14. aprila je proti večeru nenadoma izbruhnil v okrajni opekarni v Zalogu pri Novem mestu požar, ki se je hitro razširil na vse objekte in upeljal obrat. Navzlake pomoči številnih gasilskih čet požara ni bilo mogoče omejiti. Preiskava je v temu.

PREDGRAD OB KOLPI

Kmalu bo minilo pol leta, od kar je napisano zraven ceste v Predgradu na drogu za napeljavo električne »Visoka napetost – smrtna nevarnost«, električne pa še vedno od nikoder ni. Prosimo, da ne bi pozabilni na naše potrebe in nam omoguči razsvetljavo.

Pred devema tednoma je Karline Vidrek iz Predgrada na poti domov iz Cepljana na vsem lepem sreča na starci cesti pri Jelenkih gredah 8 Jelenov. Starje so imeli lepo rogovje, starje pa so bili še brez njega. Ker takih živali se nikoli ni videla, se je ustrelila in zapnila, nakar so rogljaci vrgli rogove po britih in s silnimi skoki odjadrali proti Grajšici.

Angela Mihelič si je na poti iz Starega trga v Sudevac pri padcu zlomila nogo v členku.

Predsednik KLO Predgrad je pred dnevi pripovedoval, da je dobil z okrajnega ljudskega odbora narodilo, da se prizirajo v Predgradu prostori za ambulanto. Naselj je primeren prostor v Vetrovbi hiši, kjer je bilo z heljenjem in preurejanjem soh za približno 5540 din stroškov. Ko pa je šla tovaršica Zagor v tem času na ambulanto, je bila niso pustili odpeljati iz trga, pač pa so hitro našli nek lokal na mestu včasih namenjeno ambulantu. Ali je močnejši odlok OLO ali kdo drugi v Stanem trgu, ki je preprečil odvod naše ambulante?

S. J.

LETOSNI USPEHI GOSPODINSKE SOLE V ST. JERNEJU

Pretelki tened je položila obrađen o štirimesecnem delu tudi dekleta sentjerneške gospodinske sole. Zajetniška čolo sta se udeležila tudi član OLO Slavko More in sloški inšpektor Slavko Kastelic iz Novega mesta. Po otvoritvi je bila deležna posebne povhade

OBVESTILO

Občni zbor mestne organizacije Rdečega križa v Novem mestu bo v torki 22. aprila ob 20. uri zvečer v dvorani Središčnega doma. Vabimo vse članstvo k polnoštevili udeležbi!

Odbor

tov. Strasnerjeva, ki je vodila kuhrske del tečaja, pomagala pa ji je tov. Jordanova. Poleg kuhe, ročnih del, pranja, pospravljanja itd., so dekleta dobila precej pouka tudi v vzgojeslovju, raduštvu, slovenščini, biologiji, zdravstvu, živinozdravstvu, reji perutnine, mlekarstvu itd.

Isti večer je bila odprta tudi razstava kuhrskega izdelkov in ročnih del. Tako pri vstopu na razstavo prostor je vzbudil našo pozornost kotiček z napisom »Naša dojenčka«. Prva skrb je posvečena otroku, za katerega so razstavice razstavile mleko, mlečni zdrob, nastaran korenček, jabolčni kompot, špinat itd., razna jedila za holinike in podobno. – Predolgo bi bilo naštevanje vseh dober, ki smo si jih na razstavi ogledali. Za vzorec juhinh zahuk so nam vzbudili skomine, načrt pa dolga vrsta raznih omak in mesnih jedi (zenovska kokos, obložena gajat, obloženi svinski jezik, kokos v majonezi, ročade, gnjata, s pecivo: huzarski krofi, berlinske in lovske rezine, gnjatni zavitki, sladkorje vse vrst, harv in okusov, skrata – skoraj vse, kar premore kuhrska umetnost).

Razstava ročnih del je pokazala lepe uspehe. Videli smo razne predpranske, blazine, rokavice, prite in ptičke. Nad 1000 ljudi, večinoma odraslih, je obiskalo razstavo, o katerih so vse izrazili svoje zadovoljstvo.

Lahka potrdimo, da je letosna štirimešeca gospodinska šola nudila obiskovalcem vse, kar so se od nje pričakovali. Predvsem jih je seveda zanimalo kuhanje, spoznali pa so tudi, da je teorija prav tako potrebna. In razstavice predmetov bi mogli tudi sklepati, da so dekleta pripravljala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte itd. Hala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte in sladkorje vseh vrst, huzarski krofi, berlinske in lovske rezine, gnjatni zavitki, sladkorje vse vrst, harv in okusov, skrata – skoraj vse, kar premore kuhrska umetnost.

Razstava ročnih del je pokazala lepe uspehe. Videli smo razne predpranske, blazine, rokavice, prite in ptičke. Nad 1000 ljudi, večinoma odraslih, je obiskalo razstavo, o katerih so vse izrazili svoje zadovoljstvo.

Lahka potrdimo, da je letosna štirimešeca gospodinska šola nudila obiskovalcem vse, kar so se od nje pričakovali. Predvsem jih je seveda zanimalo kuhanje, spoznali pa so tudi, da je teorija prav tako potrebna. In razstavice predmetov bi mogli tudi sklepati, da so dekleta pripravljala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte itd. Hala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte in sladkorje vseh vrst, huzarski krofi, berlinske in lovske rezine, gnjatni zavitki, sladkorje vse vrst, harv in okusov, skrata – skoraj vse, kar premore kuhrska umetnost.

Razstava ročnih del je pokazala lepe uspehe. Videli smo razne predpranske, blazine, rokavice, prite in ptičke. Nad 1000 ljudi, večinoma odraslih, je obiskalo razstavo, o katerih so vse izrazili svoje zadovoljstvo.

Lahka potrdimo, da je letosna štirimešeca gospodinska šola nudila obiskovalcem vse, kar so se od nje pričakovali. Predvsem jih je seveda zanimalo kuhanje, spoznali pa so tudi, da je teorija prav tako potrebna. In razstavice predmetov bi mogli tudi sklepati, da so dekleta pripravljala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte itd. Hala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte in sladkorje vseh vrst, huzarski krofi, berlinske in lovske rezine, gnjatni zavitki, sladkorje vse vrst, harv in okusov, skrata – skoraj vse, kar premore kuhrska umetnost.

Razstava ročnih del je pokazala lepe uspehe. Videli smo razne predpranske, blazine, rokavice, prite in ptičke. Nad 1000 ljudi, večinoma odraslih, je obiskalo razstavo, o katerih so vse izrazili svoje zadovoljstvo.

Lahka potrdimo, da je letosna štirimešeca gospodinska šola nudila obiskovalcem vse, kar so se od nje pričakovali. Predvsem jih je seveda zanimalo kuhanje, spoznali pa so tudi, da je teorija prav tako potrebna. In razstavice predmetov bi mogli tudi sklepati, da so dekleta pripravljala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte itd. Hala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte in sladkorje vseh vrst, huzarski krofi, berlinske in lovske rezine, gnjatni zavitki, sladkorje vse vrst, harv in okusov, skrata – skoraj vse, kar premore kuhrska umetnost.

Razstava ročnih del je pokazala lepe uspehe. Videli smo razne predpranske, blazine, rokavice, prite in ptičke. Nad 1000 ljudi, večinoma odraslih, je obiskalo razstavo, o katerih so vse izrazili svoje zadovoljstvo.

Lahka potrdimo, da je letosna štirimešeca gospodinska šola nudila obiskovalcem vse, kar so se od nje pričakovali. Predvsem jih je seveda zanimalo kuhanje, spoznali pa so tudi, da je teorija prav tako potrebna. In razstavice predmetov bi mogli tudi sklepati, da so dekleta pripravljala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte itd. Hala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte in sladkorje vseh vrst, huzarski krofi, berlinske in lovske rezine, gnjatni zavitki, sladkorje vse vrst, harv in okusov, skrata – skoraj vse, kar premore kuhrska umetnost.

Razstava ročnih del je pokazala lepe uspehe. Videli smo razne predpranske, blazine, rokavice, prite in ptičke. Nad 1000 ljudi, večinoma odraslih, je obiskalo razstavo, o katerih so vse izrazili svoje zadovoljstvo.

Lahka potrdimo, da je letosna štirimešeca gospodinska šola nudila obiskovalcem vse, kar so se od nje pričakovali. Predvsem jih je seveda zanimalo kuhanje, spoznali pa so tudi, da je teorija prav tako potrebna. In razstavice predmetov bi mogli tudi sklepati, da so dekleta pripravljala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte itd. Hala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte in sladkorje vseh vrst, huzarski krofi, berlinske in lovske rezine, gnjatni zavitki, sladkorje vse vrst, harv in okusov, skrata – skoraj vse, kar premore kuhrska umetnost.

Razstava ročnih del je pokazala lepe uspehe. Videli smo razne predpranske, blazine, rokavice, prite in ptičke. Nad 1000 ljudi, večinoma odraslih, je obiskalo razstavo, o katerih so vse izrazili svoje zadovoljstvo.

Lahka potrdimo, da je letosna štirimešeca gospodinska šola nudila obiskovalcem vse, kar so se od nje pričakovali. Predvsem jih je seveda zanimalo kuhanje, spoznali pa so tudi, da je teorija prav tako potrebna. In razstavice predmetov bi mogli tudi sklepati, da so dekleta pripravljala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte itd. Hala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte in sladkorje vseh vrst, huzarski krofi, berlinske in lovske rezine, gnjatni zavitki, sladkorje vse vrst, harv in okusov, skrata – skoraj vse, kar premore kuhrska umetnost.

Razstava ročnih del je pokazala lepe uspehe. Videli smo razne predpranske, blazine, rokavice, prite in ptičke. Nad 1000 ljudi, večinoma odraslih, je obiskalo razstavo, o katerih so vse izrazili svoje zadovoljstvo.

Lahka potrdimo, da je letosna štirimešeca gospodinska šola nudila obiskovalcem vse, kar so se od nje pričakovali. Predvsem jih je seveda zanimalo kuhanje, spoznali pa so tudi, da je teorija prav tako potrebna. In razstavice predmetov bi mogli tudi sklepati, da so dekleta pripravljala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte itd. Hala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte in sladkorje vseh vrst, huzarski krofi, berlinske in lovske rezine, gnjatni zavitki, sladkorje vse vrst, harv in okusov, skrata – skoraj vse, kar premore kuhrska umetnost.

Razstava ročnih del je pokazala lepe uspehe. Videli smo razne predpranske, blazine, rokavice, prite in ptičke. Nad 1000 ljudi, večinoma odraslih, je obiskalo razstavo, o katerih so vse izrazili svoje zadovoljstvo.

Lahka potrdimo, da je letosna štirimešeca gospodinska šola nudila obiskovalcem vse, kar so se od nje pričakovali. Predvsem jih je seveda zanimalo kuhanje, spoznali pa so tudi, da je teorija prav tako potrebna. In razstavice predmetov bi mogli tudi sklepati, da so dekleta pripravljala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte itd. Hala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte in sladkorje vseh vrst, huzarski krofi, berlinske in lovske rezine, gnjatni zavitki, sladkorje vse vrst, harv in okusov, skrata – skoraj vse, kar premore kuhrska umetnost.

Razstava ročnih del je pokazala lepe uspehe. Videli smo razne predpranske, blazine, rokavice, prite in ptičke. Nad 1000 ljudi, večinoma odraslih, je obiskalo razstavo, o katerih so vse izrazili svoje zadovoljstvo.

Lahka potrdimo, da je letosna štirimešeca gospodinska šola nudila obiskovalcem vse, kar so se od nje pričakovali. Predvsem jih je seveda zanimalo kuhanje, spoznali pa so tudi, da je teorija prav tako potrebna. In razstavice predmetov bi mogli tudi sklepati, da so dekleta pripravljala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte itd. Hala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte in sladkorje vseh vrst, huzarski krofi, berlinske in lovske rezine, gnjatni zavitki, sladkorje vse vrst, harv in okusov, skrata – skoraj vse, kar premore kuhrska umetnost.

Razstava ročnih del je pokazala lepe uspehe. Videli smo razne predpranske, blazine, rokavice, prite in ptičke. Nad 1000 ljudi, večinoma odraslih, je obiskalo razstavo, o katerih so vse izrazili svoje zadovoljstvo.

Lahka potrdimo, da je letosna štirimešeca gospodinska šola nudila obiskovalcem vse, kar so se od nje pričakovali. Predvsem jih je seveda zanimalo kuhanje, spoznali pa so tudi, da je teorija prav tako potrebna. In razstavice predmetov bi mogli tudi sklepati, da so dekleta pripravljala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte itd. Hala samo izbrana jedila, fino pecivo, torte in sladkorje vseh vrst, huzarski krofi, berlinske in lovske rezine, gnjatni zavitki, sladkorje vse vrst, harv in okusov, skrata – skoraj vse, kar premore kuhrska umetnost.

Razstava ročnih del je pokazala lepe uspehe. Videli smo razne predpranske, blazine, rokavice, prite

Metliški arheološki hram bo odprt 1. maja

Kjer se na koncu Metlike loči nova cesta od stare in se v širokem loku izogne strmi stoji cerkev sv. Martina in poleg nje starinsko znamenje. Bilo je priča mnogim rodovom, katerih so spomnili svoj korak po strmini tam nimaj, in kakor so se menjali časi, tako je tudi znamenje dobivalo vedno drugačno podobo. Iz ponosnega kaplota je zob časa izključil vsa nadutost, da danes vedno nadzoren karilje v sredini še podobe dveh vojskiv in časov, ko so francoski žolniji preplavili Evropo in so za njimi podložnično žudljivom deliti krivice in pravico francoski maistri (zupani). Se starejša cerkev je slikovita in bi svetoval, da jo zaenkrat pustite odprtjo. Če bi bilo poznaje potrebno za muzej več prostora, se lahko stavbenik.

Muzejski odsek si ob tem uspehi ni samo zadovoljivo pomel rok, marec se je temeljito lotil dela. Potrkal je na veliko vrata podpore, kajti nedonosa Bela krajina ni znogla prizpraviti novih muzejskih prostorov z lastnimi močmi. Dobri nasveti so kopili, denar pa je podali doteleki. Kljub temu je muzejski odsek stopil takoj v stik z grajencami in arhitekti. V resnici so jim bile razpokle, ki so kazale na drasten zemljiški in ogrožajoči ravnovesje poljoprivrede.

A čeprav so tu in tam javljale zaprake, ki so pretih uničiti vse dotedanje delo, član muzejskega odseka niso odnehal.

Svojo delavnost so razvili bolj in bolj in so po zgledu Skofjeločanov ustanovili Muzejsko društvo, da bi boli utrdili zamisel domačega muzeja. V zvezki s tem je treba omestiti vse muzejske delavnice, Šolska nadzornika Konrada Barletta in Engelberta Gangla, upravitelja Jožeta Zalarja ter župana Ivana Malešiča. Vsi ti so že počeli, njihovo delo pa plesajo šele danes.

Po dolgem moledovanju jim je bil uspešno dobiti potreben kredit, tedaj pa je izbruhnila vojna. Spet je delo zastalo skoraj za leto. Po letu 1943 pa so po omestili inj. arch. Janka Omahna, župnika, s temeljito restavracijo častitljive cerkvice sv. Martina. Zaradi težkih prometnih vzevov je prevezel pokojni tehnik Milan Košnik. Ko so po načrtu podčistili omet z vzevom, so o preteklosti te stavbe spregovorili kamni.

Marsikdo bi mislil, da zgubi častitljiva podoba, če ji snanemo častitljivo način, ki so jo z njeno okrasila stoletja, vse priskupnost s svoji gojoti. Toda ne! Ko je cerkev razkrila svoja kamenita rebra, je šele prav zaživelja njena gradbena preteklos.

Njeni močni turški napadovi na sicer modno cesarsko postojanko, ki pa je klub temu tollikrat klonila pred ogromom, vendar vselej spet vstala na novemu življenju! Stoletja za tem je prihrumel nad metliške zidove spet naslikal, ki je pogjal redcega petelina na nešteto metliških domov. Prav pod sv. Martinom sta v tem času izgubili življenje dva partizana. Vendar ta brem ni bil priča le žalostnim dogodkom. Prialuskoval je pesemki, ki so se razglašale tam čez od Pungertja, kjer so plesali "Moste in Metliško kolo, vriskom z veselice in popevkam, ki so jih navdihnilo Bršice".

Ko se je v sklopu nekdanjega Tujspotometa društva in Metliki osnoval 21. decembra 1932 muzejski odsek, si je takoj zadal namen, da si pridobi cerkvico sv. Martina za muzej. V svojem prizadevanju ni naletel na gihu učesa. V ta namen si jo je ogledal tedanj banovinski spomeniški konzervator, akademik dr. France Steine in je zapisal o njej naslednje: "Cerkvica je v gradbeno zelo zamenjanem stanju, je za ta namen (muzejski) primerna. Njeni mo-

trani prostori so arhitektonsko sicer skromni, pa vseeno prav prijetni in bi se lokalni muzej zelo ugodno mogel razmestiti. Stenske slike v kapelici s kupolo naj se ohranijo, sicer naj se stene enostavno tonirajo. Izmed oprave je vreden, da se ohrani oltar v kapelici, vanj naj se preneset iz velejega oltara slike sv. Martina, ki je brakone Potočnikovo delo in se dobro ohranja. Kapelico bi splet lahko rezervirali za cerkevne spomenike. Povečevanje okna ne priporedam, ker so sedanja okna zelo primerna in svetlobe zadost. Lopa pred cerkvijo je slikovita in bi svetoval, da jo zaenkrat pustite odprtjo. Če bi bilo poznaje potrebno za muzej več prostora, se lahko stavbenik.

Muzejski odsek si ob tem uspehi ni samo zadovoljivo pomel rok, marec se je temeljito lotil dela. Potrkal je na veliko vrata podpore, kajti nedonosa Bela krajina ni znogla prizpraviti novih muzejskih prostorov z lastnimi močmi. Dobri nasveti so kopili, denar pa je podali doteleki. Kljub temu je muzejski odsek stopil takoj v stik z grajencami in arhitekti. V resnici so jim bile razpokle, ki so kazale na drasten zemljiški in ogrožajoči ravnovesje poljoprivrede.

A čeprav so tu in tam javljale zaprake, ki so pretih uničiti vse dotedanje delo, član muzejskega odseka niso odnehal.

Svojo delavnost so razvili bolj in bolj in so po zgledu Skofjeločanov ustanovili Muzejsko društvo, da bi boli utrdili zamisel domačega muzeja. V zvezki s tem je treba omestiti vse muzejske delavnice, Šolska nadzornika Konrada Barletta in Engelberta Gangla, upravitelja Jožeta Zalarja ter župana Ivana Malešiča. Vsi ti so že počeli, njihovo delo pa plesajo šele danes.

Po dolgem moledovanju jim je bil uspešno dobiti potreben kredit, tedaj pa je izbruhnila vojna. Spet je delo zastalo skoraj za leto. Po letu 1943 pa so po omestili inj. arch. Janka Omahna, župnika, s temeljito restavracijo častitljive cerkvice sv. Martina. Zaradi težkih prometnih vzevov je prevezel pokojni tehnik Milan Košnik. Ko so po načrtu podčistili omet z vzevom, so o preteklosti te stavbe spregovorili kamni.

Marsikdo bi mislil, da zgubi častitljiva podoba, če ji snanemo častitljivo način, ki so jo z njeno okrasila stoletja, vse priskupnost s svoji gojoti. Toda ne! Ko je cerkev razkrila svoja kamenita rebra, je šele prav zaživelja njena gradbena preteklos.

Njeni močni turški napadovi na sicer modno cesarsko postojanko, ki pa je klub temu tollikrat klonila pred ogromom, vendar vselej spet vstala na novemu življenju!

Stoletja za tem je prihrumel nad metliške zidove spet naslikal, ki je pogjal redcega petelina na nešteto metliških domov. Prav pod sv. Martinom sta v tem času izgubili življenje dva partizana. Vendar ta brem ni bil priča le žalostnim dogodkom. Prialuskoval je pesemki, ki so se razglašale tam čez od Pungertja, kjer so plesali "Moste in Metliško kolo, vriskom z veselice in popevkam, ki so jih navdihnilo Bršice".

Ko se je v sklopu nekdanjega Tujspotometa društva in Metliki osnoval 21. decembra 1932 muzejski odsek, si je takoj zadal namen, da si pridobi cerkvico sv. Martina za muzej. V svojem prizadevanju ni naletel na gihu učesa. V ta namen si jo je ogledal tedanj banovinski spomeniški konzervator, akademik dr. France Steine in je zapisal o njej naslednje: "Cerkvica je v gradbeno zelo zamenjanem stanju, je za ta namen (muzejski) primerna. Njeni mo-

trani prostori so arhitektonsko sicer skromni, pa vseeno prav prijetni in bi se lokalni muzej zelo ugodno mogel razmestiti. Stenske slike v kapelici s kupolo naj se ohranijo, sicer naj se stene enostavno tonirajo. Izmed oprave je vreden, da se ohrani oltar v kapelici, vanj naj se preneset iz velejega oltara slike sv. Martina, ki je brakone Potočnikovo delo in se dobro ohranja. Kapelico bi splet lahko rezervirali za cerkevne spomenike. Povečevanje okna ne priporedam, ker so sedanja okna zelo primerna in svetlobe zadost. Lopa pred cerkvijo je slikovita in bi svetoval, da jo zaenkrat pustite odprtjo. Če bi bilo poznaje potrebno za muzej več prostora, se lahko stavbenik.

Muzejski odsek si ob tem uspehi ni samo zadovoljivo pomel rok, marec se je temeljito lotil dela. Potrkal je na veliko vrata podpore, kajti nedonosa Bela krajina ni znogla prizpraviti novih muzejskih prostorov z lastnimi močmi. Dobri nasveti so kopili, denar pa je podali doteleki. Kljub temu je muzejski odsek stopil takoj v stik z grajencami in arhitekti. V resnici so jim bile razpokle, ki so kazale na drasten zemljiški in ogrožajoči ravnovesje poljoprivrede.

A čeprav so tu in tam javljale zaprake, ki so pretih uničiti vse dotedanje delo, član muzejskega odseka niso odnehal.

Svojo delavnost so razvili bolj in bolj in so po zgledu Skofjeločanov ustanovili Muzejsko društvo, da bi boli utrdili zamisel domačega muzeja. V zvezki s tem je treba omestiti vse muzejske delavnice, Šolska nadzornika Konrada Barletta in Engelberta Gangla, upravitelja Jožeta Zalarja ter župana Ivana Malešiča. Vsi ti so že počeli, njihovo delo pa plesajo šele danes.

Po dolgem moledovanju jim je bil uspešno dobiti potreben kredit, tedaj pa je izbruhnila vojna. Spet je delo zastalo skoraj za leto. Po letu 1943 pa so po omestili inj. arch. Janka Omahna, župnika, s temeljito restavracijo častitljive cerkvice sv. Martina. Zaradi težkih prometnih vzevov je prevezel pokojni tehnik Milan Košnik. Ko so po načrtu podčistili omet z vzevom, so o preteklosti te stavbe spregovorili kamni.

Marsikdo bi mislil, da zgubi častitljiva podoba, če ji snanemo častitljivo način, ki so jo z njeno okrasila stoletja, vse priskupnost s svoji gojoti. Toda ne! Ko je cerkev razkrila svoja kamenita rebra, je šele prav zaživelja njena gradbena preteklos.

Njeni močni turški napadovi na sicer modno cesarsko postojanko, ki pa je klub temu tollikrat klonila pred ogromom, vendar vselej spet vstala na novemu življenju!

Stoletja za tem je prihrumel nad metliške zidove spet naslikal, ki je pogjal redcega petelina na nešteto metliških domov. Prav pod sv. Martinom sta v tem času izgubili življenje dva partizana. Vendar ta brem ni bil priča le žalostnim dogodkom. Prialuskoval je pesemki, ki so se razglašale tam čez od Pungertja, kjer so plesali "Moste in Metliško kolo, vriskom z veselice in popevkam, ki so jih navdihnilo Bršice".

Ko se je v sklopu nekdanjega Tujspotometa društva in Metliki osnoval 21. decembra 1932 muzejski odsek, si je takoj zadal namen, da si pridobi cerkvico sv. Martina za muzej. V svojem prizadevanju ni naletel na gihu učesa. V ta namen si jo je ogledal tedanj banovinski spomeniški konzervator, akademik dr. France Steine in je zapisal o njej naslednje: "Cerkvica je v gradbeno zelo zamenjanem stanju, je za ta namen (muzejski) primerna. Njeni mo-

trani prostori so arhitektonsko sicer skromni, pa vseeno prav prijetni in bi se lokalni muzej zelo ugodno mogel razmestiti. Stenske slike v kapelici s kupolo naj se ohranijo, sicer naj se stene enostavno tonirajo. Izmed oprave je vreden, da se ohrani oltar v kapelici, vanj naj se preneset iz velejega oltara slike sv. Martina, ki je brakone Potočnikovo delo in se dobro ohranja. Kapelico bi splet lahko rezervirali za cerkevne spomenike. Povečevanje okna ne priporedam, ker so sedanja okna zelo primerna in svetlobe zadost. Lopa pred cerkvijo je slikovita in bi svetoval, da jo zaenkrat pustite odprtjo. Če bi bilo poznaje potrebno za muzej več prostora, se lahko stavbenik.

Muzejski odsek si ob tem uspehi ni samo zadovoljivo pomel rok, marec se je temeljito lotil dela. Potrkal je na veliko vrata podpore, kajti nedonosa Bela krajina ni znogla prizpraviti novih muzejskih prostorov z lastnimi močmi. Dobri nasveti so kopili, denar pa je podali doteleki. Kljub temu je muzejski odsek stopil takoj v stik z grajencami in arhitekti. V resnici so jim bile razpokle, ki so kazale na drasten zemljiški in ogrožajoči ravnovesje poljoprivrede.

A čeprav so tu in tam javljale zaprake, ki so pretih uničiti vse dotedanje delo, član muzejskega odseka niso odnehal.

Svojo delavnost so razvili bolj in bolj in so po zgledu Skofjeločanov ustanovili Muzejsko društvo, da bi boli utrdili zamisel domačega muzeja. V zvezki s tem je treba omestiti vse muzejske delavnice, Šolska nadzornika Konrada Barletta in Engelberta Gangla, upravitelja Jožeta Zalarja ter župana Ivana Malešiča. Vsi ti so že počeli, njihovo delo pa plesajo šele danes.

Po dolgem moledovanju jim je bil uspešno dobiti potreben kredit, tedaj pa je izbruhnila vojna. Spet je delo zastalo skoraj za leto. Po letu 1943 pa so po omestili inj. arch. Janka Omahna, župnika, s temeljito restavracijo častitljive cerkvice sv. Martina. Zaradi težkih prometnih vzevov je prevezel pokojni tehnik Milan Košnik. Ko so po načrtu podčistili omet z vzevom, so o preteklosti te stavbe spregovorili kamni.

Marsikdo bi mislil, da zgubi častitljiva podoba, če ji snanemo častitljivo način, ki so jo z njeno okrasila stoletja, vse priskupnost s svoji gojoti. Toda ne! Ko je cerkev razkrila svoja kamenita rebra, je šele prav zaživelja njena gradbena preteklos.

Njeni močni turški napadovi na sicer modno cesarsko postojanko, ki pa je klub temu tollikrat klonila pred ogromom, vendar vselej spet vstala na novemu življenju!

Stoletja za tem je prihrumel nad metliške zidove spet naslikal, ki je pogjal redcega petelina na nešteto metliških domov. Prav pod sv. Martinom sta v tem času izgubili življenje dva partizana. Vendar ta brem ni bil priča le žalostnim dogodkom. Prialuskoval je pesemki, ki so se razglašale tam čez od Pungertja, kjer so plesali "Moste in Metliško kolo, vriskom z veselice in popevkam, ki so jih navdihnilo Bršice".

Ko se je v sklopu nekdanjega Tujspotometa društva in Metliki osnoval 21. decembra 1932 muzejski odsek, si je takoj zadal namen, da si pridobi cerkvico sv. Martina za muzej. V svojem prizadevanju ni naletel na gihu učesa. V ta namen si jo je ogledal tedanj banovinski spomeniški konzervator, akademik dr. France Steine in je zapisal o njej naslednje: "Cerkvica je v gradbeno zelo zamenjanem stanju, je za ta namen (muzejski) primerna. Njeni mo-

trani prostori so arhitektonsko sicer skromni, pa vseeno prav prijetni in bi se lokalni muzej zelo ugodno mogel razmestiti. Stenske slike v kapelici s kupolo naj se ohranijo, sicer naj se stene enostavno tonirajo. Izmed oprave je vreden, da se ohrani oltar v kapelici, vanj naj se preneset iz velejega oltara slike sv. Martina, ki je brakone Potočnikovo delo in se dobro ohranja. Kapelico bi splet lahko rezervirali za cerkevne spomenike. Povečevanje okna ne priporedam, ker so sedanja okna zelo primerna in svetlobe zadost. Lopa pred cerkvijo je slikovita in bi svetoval, da jo zaenkrat pustite odprtjo. Če bi bilo poznaje potrebno za muzej več prostora, se lahko stavbenik.

Muzejski odsek si ob tem uspehi ni samo zadovoljivo pomel rok, marec se je temeljito lotil dela. Potrkal je na veliko vrata podpore, kajti nedonosa Bela krajina ni znogla prizpraviti novih muzejskih prostorov z lastnimi močmi. Dobri nasveti so kopili, denar pa je podali doteleki. Kljub temu je muzejski odsek stopil takoj v stik z grajencami in arhitekti. V resnici so jim bile razpokle, ki so kazale na drasten zemljiški in ogrožajoči ravnovesje poljoprivrede.

A čeprav so tu in tam javljale zaprake, ki so pretih uničiti vse dotedanje delo, član muzejskega odseka niso odnehal.

Svojo delavnost so razvili bolj in bolj in so po zgledu Skofjeločanov ustanovili Muzejsko društvo, da bi boli utrdili zamisel domačega muzeja. V zvezki s tem je treba omestiti vse muzejske delavnice, Šolska nadzornika Konrada Barletta in Engelberta Gangla, upravitelja Jožeta Zalarja ter župana Ivana Malešiča. Vsi ti so že počeli, njihovo delo pa plesajo šele danes.

Po dolgem moledovanju jim je bil uspešno dobiti potreben kredit, tedaj pa je izbruhnila vojna. Spet je delo zastalo skoraj za leto. Po letu 1943 pa so po omestili inj. arch. Janka Omahna, župnika, s temeljito restavracijo častitljive cerkvice sv. Martina. Zaradi težkih prometnih vzevov je prevezel pokojni tehnik Milan Košnik. Ko so po načrtu podčistili omet z vzevom, so o preteklosti te stavbe spregovorili kamni.

Marsikdo bi mislil, da zgubi častitljiva podoba, če ji snanemo častitljivo način, ki so jo z njeno okrasila stoletja, vse priskupnost s svoji gojoti. Toda ne! Ko je cerkev razkrila svoja kamenita rebra, je šele prav zaživelja njena gradbena preteklos.

Njeni močni turški napadovi na sicer modno cesarsko postojanko, ki pa je klub temu tollikrat klonila pred ogromom, vendar vselej spet vstala na novemu življenju!

Stoletja za tem je prihrumel nad metliške zidove spet naslikal, ki je pogjal redcega petelina na nešteto metliških domov. Prav pod sv. Martinom sta v tem času izgubili življenje dva partizana. Vendar ta brem ni bil priča le žalostnim dogodkom. Prialuskoval je pesemki, ki so se razglašale tam čez